

opusdei.org

Ska vi flytta till Sverige? Familjen Madariaga

Ett nytt land, nytt jobb, nya vänner och ändå kan man känna stöd från nära håll och stöd från hemlandet. Familjen Madariaga har nyligen flyttat till Malmö och berättar om sin erfarenhet.

2013-03-22

För drygt ett år sedan fick jag ett telefonsamtal från mitt företags huvudkontor i Sverige. Frågan var

om jag var beredd att flytta dit från Madrid. Spontant tänkte jag att det var helt korkad... Samma kväll, när jag kom hem, berättade jag det för min hustru Alejandra och jag kommer ihåg att hon efter en kort stund bestämt sade att vi skulle åka.

Vi kom överens om att vi bara skulle ställa två villkor: att hela familjen skulle flytta och att vi som medlemmar i Opus Dei skulle kunna få den hjälp och utbildning som är nödvändig för vår kallelse. Att kunna ha ett värdigt och framför allt hemtrevligt hus med mycket ljus för våra barn och för alla slags människor som skulle komma att hälsa på: Bonus! Huset blev ett extra bonus.

Alejandra var då i sjunde månaden med honom som skulle bli vårt femte barn (Juan) och detta ger en fingervisning om den kalabalik vi höll på att ge oss in i. Vi tog reda på

om det fanns något Opus Dei-center i den stad vi skulle flytta till (Malmö).

När vi fick veta att det gjorde det, tolkade vi det som det slutgiltiga tecknet på att vi skulle flytta. Den dag då Juan föddes, den 13 januari 2012, fick vi ett telefonsamtal från Sverige som bekräftade flytten, och den 16 juli tog vi flyget från Barajas i Madrid: två vuxna, fem barn och sju väskor plus diverse kassar, föremål, barnavagnar osv.

Nu har det gått sex månader. Barnen har anpassat sig till sin nya engelskspråkiga skola: nu talar de lite engelska och kan till och med några ord på svenska. Alejandra och jag har redan fått vänner och vi känner oss hemmastadda och börjar anpassa oss till landets vanor. Allt detta har varit lättare tack vare Opus Deis medlemmar i Sverige som har tagit emot oss och hjälpt oss

materiellt och andligt som en familj, som riktiga syskon.

Själv fick jag andlig styrka och blev så stolt när jag såg hur Alejandra anordnade en middag hemma hos oss för tio mammor från barnens skola. Till vår bekantskapskrets hör bland annat familjer som tillfälligt jobbar i Sverige, men vi har blivit vänner med svenska familjer också: grannar, arbetskamrater och så vidare. Det är mycket man kan lära sig av dem: de ler mot en när man möter dem på gatan, är artiga och omtänksamma. Av någon anledning känner nästa alla en viss medkänsla för en familj med fem barn vars mamma ständigt lär sig och ställer upp så gott hon kan!

Vi tänker ut saker som kan visa våra vänner att hemligheten är att stödja sig på Gud och helt lita på honom, när som helst, var som helst och hur som helst. Vi inser själva att det är

han som har tagit oss hit och att han inte kommer att överge oss.

Och naturligtvis har vi känt hur våra familjer och vänner från Spanien har stöttat oss. Det är garantin för att allt är som det ska. Vi ber mycket för dem: det är det snabbaste och effektivaste sättet av hjälpöverföring som finns.

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad
från <https://opusdei.org/sv-se/article/ska-vi-flytta-till-sverige/> (2026-02-23)